

* رئیس جمهور با المپیادیها

اشاره:

در تاریخ ۱۳۸۲/۲/۱۰ کلیه راهیافتگان مرحله کشوری و جهانی المپیادهای فیزیک، شیمی، زیست، کامپیوتر، ریاضی و ادبی بهمراه تیم دانش آموزی روپوکاپ علامه حلی (حلی رسپینا) که در رقابت سال ۲۰۰۲ روپوکاپ دانشجویان رتبه دوم جهان را کسب نموده بود، همراه با نفر سوم رشته شبیه سازی مسابقات جهانی روپوکاپ آلمان در دیدار با ریاست محترم جمهوری جناب آقای سید محمد خاتمی جوایز خویش را دریافت نمودند. در این دیدار ابتدا وزیر محترم آموزش و پرورش گزارشی از المپیادهای خدمت رئیس جمهور ارائه نمود. سپس ایشان بعد از اهداء جوایز در جمع این عزیزان سخنانی ایراد نمودند که متن کامل آن را به اطلاع خوانندگان عزیز خویش می رسانیم.

«سمپاد»

○ ○ ○

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم آتانا شکو إليك فقد نبينا و غييت ولينا و قلة عدتنا و كثرة عدونا و شدة الفتن بنا و ظاهر
الزمان علينا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْنَا عَلَى ذَلِكَ بَقْتَحْ مِنْكَ تَعْجِلَهُ وَبُصْرَ تَكْشِفَهُ تَعْزِيزَهُ وَسَلَاطَانَ حَقِّ
تَظْهَرَهُ.

این قطعه آخر دعای افتتاح است که معمولاً مؤمنین و مؤمنات در شب های ماه رمضان

* با تشکر از اداره کل اطلاعات و اخبار ریاست جمهوری جهت در اختیار قراردادن متن ویراستار شده سخنان ریاست محترم جمهوری.

می خوانند. قسمت اول آن بیان یک خلا و وجودی و «نیاز» مبرمی است که انسان در پیشگاه خدا بیان می کند و در واقع مشخص می کند که کمبود کجاست و آن گاه برای رفع آن کمبود و نیاز «دعا» می کند و نیز از اینکه پیامبر اکرم در گذشته است و نیز «ولی خدا» غایب است و در نزد مانیست، به درگاه خداوند شکایت می شود. سپس از اینکه تعداد خواستاران حق کم است، دشمنان حق فراوان اند، زمان به نفع آنان که حق و عدالت را می خواهند، نیست، صحبت می شود و آن گاه بعد از درود بر پیامبر و آل او، از خداوند می خواهد که فتح و گشايش را به سرعت نصیب حق طلبان کند و سلطان حق را ظاهر کند و حقیقت را بر جهان حاکم بگرداند.

عصر طلایی تاریخ بشر

آن دو بخش اول [این دعا] هم چنان باقی است؛ یعنی گلایه از اینکه ما از حضور پیامبر خدا و ولی خدا و انسان کاملی که هدایتگر انسان است، محروم هستیم، اما به نظر من آن بخش های میانی آن بیشتر بازمانی تناسب داشته است که دعاییان شده است و برخلاف ظاهر وضعیت که در دنیا هست، به نظر من سیر تاریخ بشر به سوی حق خواهی بوده است و امروز بشر بیش از گذشته خواستار «حق» و «عدل» و نوعی زندگی متناسب با شأن والای «انسان» و تأمین کننده همه وجوه و جهات و شؤون هستی انسان است که بخش کوچکی از آن دنیاست. من در اولین سخنرانی ای که در مجمع عمومی سازمان ملل کردم، بعد از تصویری که از دنیای امروز ارائه کردم که تصویر سیاه و نگران کننده ای است و سرشار از فقر، جهل، زورگویی، بی عدالتی، تبعیض، سرکوب و اموری نظیر اینها هست، گفتم برخلاف این، اگر کمی عمیق تر بنگریم، من آینده و عمق واقعیت امروز دنیا را روشن تر می بینم و فکر می کنم که بشر امروز بیش از گذشته خواستار حق، حقیقت و عدالت است و messianism که تقریباً یک اصل عمومی در میان همه ادیان و مکاتب و نحله هاست - که ما وچه روشن آن رادر «مهدویت» می بینیم - در واقع در عمق وجودان بشر، چه آگاهی ای که از سر فطرت در وجود بشر بوده و چه آگاهی ای که حکیمان و بزرگان داده اند و چه آگاهی ای که از طریق «وحی» به انسان داده شده است، تقریباً به این اجماع می رسیم که عصر طلایی تاریخ بشر در آینده است، نه در گذشته و این امر با تبیین ها و تشریح های مختلف از سوی مکتب های مختلف بیان شده است و ما هم به عنوان مسلمان به طور عام، این اعتقاد عمومی همه مسلمانان و

فرقه‌هاست که حکومت حق و عدل در آینده خواهد بود و - البته شیعیان به طور واضح تر و روشن تر این را دارند - نگاه ما به آینده است. البته این آینده به صورت یک امر معجزه آسا تحقق پیدا نمی‌کند. باید زمینه فراهم شود و انسان‌ها بخواهند که حق و عدالت بر جامعه بشر حاکم شود و من فکر می‌کنم که نکات میانی این دعا نسبت به آن زمان سختی که این دعا بیان شده است، وضعیت بهتری دارد. و در واقع ما به آن فتحی که خداوند وعده داده است، نزدیک تر می‌شویم.

انسان خواستار عدالت

بشر خواستار عدالت، حقیقت و معنویت است و از اینکه انسان تحقیر شود و مورد ستم قرار بگیرد، بیزار است؛ یعنی آگاهی بیشتر شده است. شما حداقل در جریان اخیری که در دنیا رخ داد، نوعی خیزش و بروز طوفانی وجودان بشر را دیدید که چگونه در همه دنیا، اروپا، امریکا، آسیا و افریقا با جنگ طلبی و تجاوز مخالفت کردند و این در حالی بود که تمام آنهایی که این بیداری را از خود نشان دادند، می‌دانستند که رژیم حاکم بر عراق رژیم فاسد، سرکوب‌گر، ضد انسانی و مستبدی است و برای مردم خودش هیچ حق و ارزشی قائل نیست و هیچ‌کس از این رژیم دفاع نمی‌کرد، اما بخاطر اینکه به این صورت و فقط و فقط با استناد به اینکه قدرتی با یک توان نظامی، اطلاعاتی و اقتصادی برتر است و اراده کند و با اراده خویش بخواهد در کشور دیگری دخالت کند و بدون اینکه این حق را برای یک ملت قائل شود که خود ملت تصمیم بگیرند و حاصل کار هم جنگ تلخ و رنج آور است، این مخالفت‌ها ابراز شد. این مسئله کوچک نیست و نشان دهنده این است که وجودان بشر، به سوی حق و عدالت بیدار شده است.

ما در شب رحلت پیامبر عظیم الشأن اسلام هستیم. و واقعاً باید در درگاه خداوند از فقد این وجود مبارک و از «انقطاع وحی» بر بشر زاری و شکایت کنیم، و نیز از اینکه از دسترسی به «ولی‌خدا» و کسی که در آینده باید مظہر حق و عدالت باشد و عدالت را در زمین اجرا کند، محروم هستیم. البته آنچه ما درباره حکومت آینده دینی می‌بینیم، شاید بسیاری از چیزهایی که ما به عنوان دین عرضه می‌کنیم، معلوم شود که ذهنیت‌ها، توهمات و عادات ذهنی ماست. به هر حال، من این مصیبت و نیز شهادت حضرت امام حسن مجتبی(ع) را به همه شما و همه دوستداران حق و حقیقت تسلیت عرض می‌کنم و امیدوارم که خداوند دل همه ما را با حقیقت روشن بکند.

المپیادهای

المپیادهای دیگر در ایران به صورت یک امر رایج و آشناست. مهم هم هست. اما بنظر من لازم است که ما کاری کنیم که آنچه در هر سال اتفاق می‌افتد، از حادثه‌ای که در یک لحظه یا زمان رخ می‌دهد، در آید و به صورت یک فرآیند و یک جریان در عرصه علم، تحقیق و دانش کشور در آید.

البته تأسیس باشگاه دانش پژوهان جوان به نظر من یک گام در این جهت است؛ برای نهادینه کردن این حرکت که نتیجه جنبی آن اعزام چند نفر به کشورهای خارجی برای شرکت در مسابقاتی است که انجام می‌شود.

اما این امر باید به صورت یک فرآیند جوشان و متلاطم در عرصه علم و دانش باشد که نتیجه آن این است که ما عده‌ای را به مسابقات می‌فرستیم و خوشبختانه، بچه‌های ما (دختران و پسران) دارای استعداد بالایی هستند و نتایج خوبی هم گرفته‌اند و می‌گیرند و ان شاء الله خواهند گرفت. اما این المپیادهای باید بهانه و حریفی برای ایجاد یک فرآیند پویا در عرصه علم و پژوهش باشد و این مستلزم این است که مراحل مختلف این جریان جدی گرفته شود و برای آن برنامه ریزی شود.

اولاً خود شناسایی استعدادهای کار بسیار مهمی است. یک تکافو و شور و هیجانی در کل کشور و در مدارس کشور ایجاد می‌شود. رقابت سالیانی صورت می‌گیرد و خود همین جریان که افراد باید شناخته و انتخاب شوند، امری است که سبب پویایی علم و دانش و تلاش علمی در سطوح مختلف آموزش و پرورش می‌شود.

این یک مرحله است که به هر حال، از میان این جمعیت، تعدادی انتخاب می‌شوند و تعداد کمتری هم به خارج اعزام می‌شوند، اما کار نباید به همین جا خاتمه یابد.

پرورش استعدادها

دوم، تلاش برای پرورش این استعدادهای است؛ نه تنها آن چند نفر محدودی که به مسابقات رفته‌اند و مدار آورده‌اند یا نیاورده‌اند. به هر حال، هشت، نه، ده نفر هر سال از میان میلیونها نفر دانش آموز انتخاب می‌شوند، اما در این جریان هزاران دانش آموز با استعداد خوب شرکت کرده‌اند و نمی‌شود گفت فاصله نفر دهم که نتوانسته شرکت کند، با نفر اول خیلی زیاد است. و نیز

حتماً هم نمی‌شود گفت که کسی که صدو پنجاه و هشتمنین نفر شده، از کسی که نفر سوم شده، فاصلهٔ خیلی زیادی دارد. اینها همه با استعدادند و باید پرورش یابند و این پرورش هم با تقویت نظام آموزشی ما (چه آموزش متوسطه و راهنمایی و قبل از آن که استعدادها از همان اول هستند) و چه نظام آموزش عالی ما و نیز فراهم آوردن امکان دسترسی این عزیزان به دانش روز و امکانات تحقیق و دانشی که در دنیا هست. ما باید سخاوتمندانه زمینه را فراهم کنیم که این استعدادها پرورش یابند.

مرحله سوم که مهم‌تر است، بهره‌گیری از این افراد است وقتی که آمادهٔ خدمتگزاری می‌شوند؛ یعنی هنگامی که دورهٔ تحصیل شان را طی می‌کنند که خیلی از آنها در آن رشته‌های علمی و تحقیقی ای هستند که باید در کشور زمینهٔ تحقیق برای محققان مفراهم باشد. و نیز زمینه کار و امنیت زندگی. امروز همان‌گونه که می‌بینید، یکی از مسائل و مشکلات مهم ما، مسئلهٔ اشتغال است. رشد چهار درصدی جمعیت در دههٔ اول انقلاب سبب شده است که امروز (از چند سال پیش تا چند سال دیگر) اوج حضور نیروهای جوان و آماده‌کار را در جامعه داشته باشیم. برآورد ما در برنامهٔ پنج ساله سوم هفت‌تصد و سی پنج هزار نفر به طور متوسط در طی هرسال برنامه بود که خوشبختانه، با روش آمارگیری و بررسی‌های مکرری که شد، این برآورد، برآورد زیادی بود. حدود ۵۹۰ تا ۶۰۴ هزار نفر (حدود ۶۰۰ هزار نفر) در سال وارد کار می‌شوند؛ یعنی اگر یادتان باشد، همان سالی که بنده این افتخار را داشتم که خدمتگزار باشم، سال اول حدود هیجده و خردۀ‌ای میلیون نفر و سال دوم (سال ۱۳۷۷) نوزده میلیون دانش‌آموز داشتیم. البته این امر الان به حدود ۱۷ میلیون نفر رسیده است و آنهایی که به دبستان آمده‌اند، الان در دبیرستان‌اند یا دارند خارج می‌شوند و تا دو سه سال دیگر آن اوج را داریم و بعد کم کم پایین می‌آید که خوشبختانه، الان رشد جمعیت در ایران ۱۲/۱ است که قابل قبول است و در آینده ما از این جهت کمتر مشکل خواهیم داشت. این مسئله ماست. ۶۰۰ هزار نفر هر سال وارد عرصهٔ کار می‌شوند و برای ایجاد کرده‌ایم و ان شاء الله برای اینکه به اهداف برنامه مان برسیم، باید در دو سال باقی مانده نهصد هزار شغل ایجاد کنیم، با توجه به اینکه در طول برنامه دوم که خیلی هم خوب کار شده، به طور متوسط ۲۷۰ هزار شغل ایجاد شده و در دوره سه ساله‌ای که از برنامه سوم می‌گذرد، نزدیک ۶۰۰ هزار نفر (۵۰۰ و خردۀ‌ای هزار نفر) شغل به طور متوسط ایجاد شده است.

اشغال یک مشکل جدی

این یک مسأله. مسأله دوم، انبوه نیروهای تحصیل کرده ماست که شغل کیفی تر هم می خواهند. ما در سال اول انقلاب ۱۵۰ هزار دانشجو داشتیم و الان یک میلیون و هفت صد هزار دانشجو داریم. الان حدود سه و نیم میلیون نفر فارغ التحصیل دانشگاهی در جامعه موجود دارند که البته در ارزیابی مسائل و در پاسخ‌گویی به نیازهای جامعه هم باید این تحولات را در نظر گرفت. جامعه ما جوان و تحصیل کرده است و جوان ما هم با دنیا ارتباط دارد و ما هم نمی‌توانیم جلو این ارتباط را بگیریم. حالا باید بینیم که چه توقعاتی از ما، دولت، نظام و جاهای دیگر دارد. نباید دچار توهمندی شویم. خیال نکنیم هرچه در ذهن ما هست، در ذهن آنها هم می‌گذرد و بعد برنامه ریزی‌ها به گونه‌ای باشد که روز به روز جوانان از ما دورتر شوند. ما باید حتماً متوجه باشیم که جوان ما چگونه فکر می‌کند و چه نیازهایی دارد و البته باید تعامل کرد. نمی‌خواهم بگویم که هر کس هر چه دلش می‌خواهد، باید برآورده شود، ولی این تفاهم باید وجود داشته باشد. جوان فارغ التحصیل ما شغل می‌خواهد و شغل بالاتر می‌خواهد. یک نفر انسانی که تحصیلات کمتر دارد، طبعاً شغلی که برای او ایجاد می‌شود، شغل ساده‌تر، کم هزینه‌تر است و دانش آموخته ما و کسی که سواد و تخصص بیشتری دارد، شغلش هم باید شغل خوبی باشد. این کار، کار مهمی است. آن وقت این جریان المپیادها اگر این مراحل را طی کند، جریان فوق العاده عظیم و خوبی در جامعه ما خواهد بود. ان شاء الله باید در این زمینه حرکت کرد. شغل هم همین جور است و از آسمان ایجاد نمی‌شود و سرمایه‌گذاری، تلاش و مدیریت می‌خواهد. شما برای اینکه کار ایجاد کنید، حتماً باید هم مدیریت خوب داشته باشید و هم سرمایه‌گذاری، خوب و هم امکانات، که امکانات دولت خیلی محدود است. این امکانات باید با رونق بخشیدن به حضور بخش خصوصی و نیز خارجی در ایران فراهم گردد.

ادامه استقلال تولید دانش است

ما مستقل هستیم؛ یعنی هیچ‌کس جز خود ما سیاست‌ما را تعیین نمی‌کند، اما باید پذیریم که دنیا به هم پیوسته است و ما به دنیا تیاز داریم. دانش و تکنولوژی در اینجا نیست و باید به اینجا بیاید. اگر ما خود دانش و تکنولوژی را وارد کردیم، می‌توانیم استقلال خودمان را پایدار کنیم، والاً مجبور می‌شویم حاصل دانش و تکنولوژی آنها را وارد کنیم. من بارها گفته‌ام که برای جامعه

و ملتی که تمدن ساز است و تولیدکننده دانش و مدنیت بوده است، آیا شرم آور نیست که هنوز مصرف کننده خوب تولیدات دیگران هم نیست؟ ما باید در فرآیند تولید دنیا شرکت داشته باشیم؛ تولید علم و فناوری و لازمه آن این است که بتوانیم بگیریم و اقتباس کنیم. یکی از فلسفه‌های ایجاد مناطق آزاد که ما داریم - که متأسفانه هنوز هم آن جور که باید، از آن استفاده نشده است - انتقال سرمایه و دانش و تکنولوژی خارجی با وضع آسان‌تری به ایران و صدور کالایی که ما در اینجا می‌سازیم به خارج است؛ یعنی جذب تکنولوژی و مدیریت. همین بهمن ماه که من رفتم و فاز ۲ و ۳ «پارس جنوبی» را افتتاح کردم، یعنی نتیجه سرمایه‌گذاری بیع متقابلی که با شرکت‌های فرانسوی و مالزی انجام شد و در اوج ممنوعیت سرمایه‌گذاری در نفت و گاز از سوی امریکا و تهدیدی که علیه همه کشورها می‌کرد، فرانسوی‌ها شجاعت کردند و آمدند سرمایه‌گذاری کردند و امسال به ثمر رسید. حال از آقای حاجی می‌خواهم که دانش آموزان المپیادی را ببرند و بیینند که یک بیان خشک و بد در «علسولیه» امروز به یک کانون جوشان تولید و ثروت و سرمایه در کشور ما تبدیل شده است. معادل سه میلیارد [دلار] سرمایه‌گذاری که شد، سالانه یک میلیارد و دویست میلیون دلار در آمد فعلی آن است؛ یعنی ظرف دو سال و نیم کل سرمایه‌گذاری پوشیده می‌شود و بعد هم آن سرمایه عظیم ماست؛ یعنی پشتونه اقتصاد ماست. از آن مهم‌تر اینکه ۷۰۰ جوان تازه فارغ‌التحصیل رشته‌های مختلف که در خود فرانسه یا در جاهای دیگر دوره دیده بودند و مجهز به نو ترین آگاهی‌ها و مهارت‌ها بودند، در واقع در این منطقه پیاده کننده یک مدیریت تازه و یک فعالیت نو بودند. ارزش این، از خود سرمایه‌ای که ایجاد می‌شود، بیشتر است. ما باید هم تکنولوژی و دانش را وارد کنیم و هم سرمایه را، در عین حال با خواست و انتخاب خودمان. باید شغل هم ایجاد کنیم.

تکنولوژی اطلاعات

خوشبختانه در عرصه کیفی قضیه، تحولی که در بنیاد وزارت فرهنگ و آموزش عالی سابق ایجاد شد، به صورت وزارت علوم و تحقیقات و فناوری در آمده است و نقشی که به تحقیق داده شده است، و نیز اهتمامی که به لطف خداوند از سال گذشته در قسمت تکنولوژی اطلاعات و

ارتباطات (IT* و ICT**) در ایران شده است، با موقعیت فوق العاده ممتازی که ایران دارد. من در سفری که به مالزی رفته بودم، آقای ماهاتیر محمد که با آن برنامه‌ریزی‌ای که تا سال ۲۰۲۰ کرده‌اند، یکی از مهم‌ترین مراکز تکنولوژی اطلاعات هستند و الان هم خیلی پیشرفت کرده‌اند و الان هم بچه‌های ما در آنجا دارند تحصیل می‌کنند. ایشان می‌گفت: اصلاً موقعیت ما با شما قابل قیاس نیست. خوشبختانه، زیر بناهای ما به لحاظ وجود ارتباطات، تکنولوژی و نیز به لحاظ موقعیت ممتازی که خداوند به ما داده است، خوب است. ما در چهار سوی جهان و قلب جهان نقطه اتصال غرب به شرق و شمال به جنوب هستیم و باید در این زمینه عقب نمانیم. کار خوبی شده، حالا باز هم خوب است که جناب آقای جهانگرد یا دیگر دوستان بیایند و به عزیزان گزارش بدهند. اینها کارهایی است که دارد انجام می‌گیرد. ما باید زمینه را فراهم کنیم که این استعدادهای فراوان احساس کنند که منشأ آثرند و می‌توانند از این دانش و استعدادشان استفاده کنند. و نیز محیط اجتماعی ماطوری باشد که جوان و دانشمند، احساس حرمت و امنیت کنند. در این صورت است که اولاً حجم خروج از کشور کم خواهد شد و اگر هم بشود، آن وقت آن «مهاجرت مثبت» خواهد بود و در مقابل آن زمینه‌ای فراهم خواهد شد که خیلی‌ها برگردند و بیایند و حتی غیر ایرانی‌ها بیایند و بتوانیم آنها را جذب کنیم و کسانی هم که می‌روند، به هر حال، با دلibiستگی بیشتر به اینجا نقطه اتصال میان این کشور و امکاناتی باشند که در دنیا وجود دارد. من امیدوارم که همه دست به دست هم بدهیم و بتوانیم در این مسیر گام برداریم؛ که شما سرمایه‌های اصلی کشور و جوانان خوش استعداد و خوش آرایی ما بتوانید آن رشد معنوی، علمی و فکری لازم را داشته باشید که فردای بهتری را برای ایران عزیزمان ترسیم و تأمین کنید.

از حوصله شما سپاسگزارم. سرتان را درد آوردم و برای شما آرزوی موفقیت و سلامت و سعادت می‌کنم.

خدا یار و نگه‌دار شما باد.

○ ○ ○